

ה"ט 40484/07/21 - ישראל אוהיון נגד אחמד אבו עייטה

בית משפט השלום בהרצליה

ה"ט 40484-07-21 אוהיון נ' אבו עייטה

בפני כבוד השופט יוסי ברכיה
המבקש: ישראל אוהיון
נגד
המשיב: אחמד אבו עייטה
החלטה

1. בפני בקשה שהגיש המבקש בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן - **החוק**).
2. בתיק זה התקיימו 2 ישיבות. האחת במעמד המבקש בלבד ביום 19.7.21. השניה היום במעמד שני הצדדים. המשיב התייצב לדין מלווה בבא כוחו.
3. בישיבה מיום 19.7.21, העיד כך המבקש:

"אני מבקש להוציא צו כנגד המשיב כי הוא תקף אותי במקום העבודה, זה היה ביום שלישי (היום בשבוע תוקן בהתאם לבקשת המבקש מיום 19.7.21, מיום שישי ליום שלישי בהחלטתי מיום 21.7.21 - י"ב) שעבר בצהרים ב-13.7. אני עובד בגרופון וגם הוא באותו מקום. הוא נתן לי אגרופים בפנים ומכות, הוא פנה אליי ושאל אם יש בעיה כלשהי, מעולם לא דיברנו לפני זה, אני מכיר אותו אבל הוא פנה אליי בצורה מאיימת. אחרי זה הוא פנה אליי, אתה לא מסתכל עלי כשאני מדבר עם עדן, גם מישהי שעובדת איתנו, ואני ביקשתי שלא לדבר אליי בסגנון הזה, הוא נעמד ואני גם נעמדתי, ואז די מהר הגיע הסמנכ"ל. בשלב הזה הוא בא לתת לי אגרוף, וחיים הסמנכ"ל (בשלב הראשון בדיון נכתב שחיים הוא מנכ"ל, בהתאם לבקשת המשיב לתיקון פרוטוקול, התואר השתנה למנכ"ל - י"ב) הפריד בינינו. בשלב השני כשהוציאו אותו בחוץ ואותי למשרד עם חיים, לאחר השיחה שלי עם חיים דרשתי ללכת הביתה, והוא אמר לי שנדבר בערב, ואמרתי לו שבשלב הזה אני לא מוכן להמשיך לעבוד ככה. כשניגשתי לעמדה שלי לאחר השיחה שלי עם חיים, אחמד תקף אותי, אמרתי לו שאם הוא רוצה לדבר איתי אז שידבר איתי לבד ולא ליד כולם. כולם ראו שהוא נתן לי אגרופים וחניקות, הלכתי למשטרה והגשתי תלונה. אני לא יודע מה עשו לו.

אני מפחד להגיע למקום העבודה, הייתי אמור לבוא לשיחה עם סמנכ"ל ומנהלת משאבי אנוש. אני מבקש צו הרחקה ממנו. הוא גם יודע איפה אני גר מסתבר ואני חושש מהבן אדם. נכון לרגע זה, כל עוד לא הגעתי לשיחת בירור, אני לא יודע אם אני ממשיך לעבוד שם. המשיב גר בטייבה, אין לי את הכתובת שלו, יש לי את הטלפון שלו ואת השם שלו." (עמוד 1 ש' 11-24).

4. המבקש הגיש תלונה במשטרה כנגד המשיב.
5. בעקבות עדות זו ניתן צו הרחקה ארעי במעמד צד אחד כנגד המשיב.

עמוד 1

6. בדיון היום, טען המשיב כך:

"אני קראתי את מה שמיוחס אלי בפרוטוקול. אני רוצה להגיד ש-50% ממה שרשום הוא שקרי לחלוטין. יש לי עדים על כך שמוכנים לבוא ולהעיד שמה שקרה בפועל זה לא מה שרשום בדיוק. לא תקפתי אותו, הגנתי על עצמי. היה לנו ריב מילולי. אנחנו שנינו עובדים באותו מקום, בגרופון. אני שנתיים עובד במקום הזה. המבקש עובד רק ארבעה חודשים. מאז תחילת העבודה שלו הוא רב לפחות עם ארבעה נציגים, זה לא הגיע לבימ"ש, אבל היו לו ריבים גדולים. יש אנשים שמוכנים לבוא לביהמ"ש ולהעיד על כך.

שנית, הייתה לנו תקרית לפני הריב הזה, אדם עמד בקולר ודיבר בטלפון, מטבע הדברים הייתי בהפסקה, סופרים את ההפסקה, מילאתי מים. אח"כ אמר לי שלא מקובל מה שעשיתי, אמרתי שלא התכוונתי לפגוע בו. המבקש לא מסתדר עם העובדים אצלנו.

באותו יום מה שקרה, דיברתי עם נציגה שעובדת איתנו. הוא נדחף לנו לשיחה. שאלתי אותו אם הכל טוב, הוא לא הפסיק להסתכל עלי. אמר שהוא מסתכל איפה שהוא רוצה. הוא אמר לי לא לפנות אליו בצורה הזו. הגיע המנהל להפריד בינינו. עליתי למעלה לעשן. חזרתי מלמעלה, ישבתי במקום, וחזרתי לעבודה שלי כרגיל. המבקש היה אצל המנהל שלי, בתוך המשרד שלו. היה שם צעקות. המבקש יצא משם, כשהוא יצא משם הוא פנה אלי לעמדה ואמר לי לא לעשות רעש, ואם יש בעיה שאצא החוצה. אמרתי שנצא החוצה ואז התחיל הריב. יש שם מצלמות.

אני לא זוכר להגיד בדיוק, אני בטוח יכול להגיד שהיו שם דחיפות בידיים. זה מה שקרה בפועל. יש שם מצלמות במקום.

אני לא נתתי לו אגרופים, זה לא נכון הטענה שלו. זה לא נכון שחנקתי אותו. אני יכול להגיד בוודאות שדחפתי, היו דחיפות, הוא גם דחף אותי. אני הרמתי עליו יד אחרי שהרים עלי. יש מצלמות אפשר לבדוק.

אני עובד במקום כשנתיים, אני נציג שירות לקוחות. ידוע שם בכל הנציגים, 11 נציגים ומנהלים, אפשר לשאול עלי, ואני בקשר טוב עם כולם, ובחיים לא נתקלתי בדברים כאלה... אלימות זו לא דרך החיים שלי, אני סטודנט לתואר שני." (עמוד 4 ש' 20-32 וכן עמוד 5 ש' 1-9 וש' 18-19).

7. המבקש, ביקש להבהיר את התקרית שהייתה בעניין הקולר, כמספר שבועות לפני כן :

"תקרית הקולר לפני כחודש וחצי, אני מוזג מים, עובדים במשרד. גם אני מדוד בהפסקות. השעות מתקתק. אני על הטלפון ותוך כדי מוזג, ויש לזה מצלמות, הכל מכוסה מצלמות ואני רגוע, מאד. המשיב לא עוקף אותי בנחמדות. הוא עקף אותי בגסות. לא הבנתי מה קרה, נתתי לדברים לקרות. סיימנו ההפסקה ונכנסנו למוקד. פניתי אליו פעם ראשונה בחיים לשמו, ביקשתי להחליף איתו מילה בחוץ בנחמדות, ולא בעוינות, אני לא אוהב לעשות דברים בפרהסיה. אמרתי לו שזה לא מכובד, הוא אמר שאין שום דבר נגדי וסיימנו בלחיצת יד."

ובענין התקרית מיום 13.7.21 העיד:

"ב-13.7.21 בערך בשעה 14:00, הסטתי את מבטי שמאלה, אני יושב בעמדה, באמצע שיחה עם לקוחה. בשלב הזה המשיב פונה אלי בשאלה חוזרת אם יש בעיה, אם יש בעיה, בצורה עוינת, מאיימת. מאז אותו

עמוד 2

סגירת עניין בינינו, הוא היה עוין כלפיי. הסתכל על עקום, נותן קטנות בכיסא כשהוא עובר. כל מיני דברים כאלה. אני לא מתייחס לזה. בשלב הזה כשהוא שאל אותי באותו יום אם יש בעיה, שאלתי אם הוא מדבר אלי, הוא אומר לי כן, הזזתי את הטלפון, הוא מתקרב אלי, ואפשר לראות מה הלך שם בדקות האלה, כיסא משרדי, מתקרב לכיוון שלי, עולה למרחב הפרטי שלי, אומר לי תקשיב, בטון מאיים, אתה לא מסתכל עלי כשאני מדבר עם עדן, אחת העובדות. אמרתי לו שלא ידבר אלי בסגנון הזה. הוא נעמד, נעמדתי גם, פתאום הוא אומר לי, ישראל אל תתעסק איתי, אני ארביץ לך ואזרוק אותך מהחלון. הלכתי למשטרה... בשלב הזה, חיים מגיע, הסמנכ"ל, מצליח להשתלט עליו כי המשיב רצה לתת לי אגרוף וחיים הודף אותו. חיים סיכם איתי שאלך הביתה בשלב הזה באותו יום. חיים ביקש שאעשה סולחה, אמרתי שאני אחשוב על זה, רוצה להירגע. לקחתי את החפצים, אמרתי לו שאם יש לו מה להגיד לי אפשר להגיד בחוץ, כמו אז. באותו רגע הוא קם בפראות, ואמר לי בוא החוצה, שם לי יד על הכתף, אגרופים לפני, בחורות שמנסות להפריד אותו." (עמוד 6 ש' 4-18 וש' 24-28).

8. המבקש העיד, כי לאחר התקיפה הוא פונה בליווי הסמנכ"ל למיון כי לא חש בטוב (שם, ש' 29-30).

9. המבקש טען כי סרטוני האבטחה יוכלו לתמוך בגרסתו. המשיב טען כי יש לו שני עדים אשר יכולים לבוא ולתמוך בגרסתו (עמוד 7 ש' 4 וש' 9-10).

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה. להלן נימוקי.

11. עיון בעדויות המבקש והמשיב, מורות כי עסקין בסכסוך בין שני עובדים העובדים באותו מקום עבודה- בגרופון.

12. המשיב עובד כשנתיים במקום העבודה, המבקש מספר חודשים.

13. תקרית ראשונה בין הצדדים, אותה הם כינו "תקרית הקולר" התרחשה לפני מספר שבועות. במסגרת תקרית זו נוצר חיכוך בין המבקש והמשיב, אך תקרית זו נגמרה בלחיצת יד בין הצדדים, כך לפחות העיד המבקש (עמוד 6 ש' 9).

14. לעמדת המבקש, גם לאחר מכן, היחסים לא היו טובים, והמשיב הקניט אותו "בקטנות" כלשוננו.

15. התקרית הממשית הבאה אירעה ביום 13.7.21. וכדרכם של חיכוכים התקרית החלה ממבטים שהצטלבו בין הצדדים, ואט אט החלה הסלמה: המבטים הפכו למילים ודיבורים שנזרקו לחלל האוויר, ועד מהרה הצדדים מצאו עצמם ניצים ממש, אם כי בפרטי התקרית חולקים הצדדים.

16. המבקש טוען כי המשיב נתן לו אגרופים וחנק אותו. המשיב מכחיש זאת. הוא מודה שהוא דחף את המבקש, אך זו

הייתה לטענתו הגנה עצמית.

17. סמנכ"ל החברה ניסה להפריד בין הניצים.

18. המבקש התלונן במשטרה כנגד המשיב, אך לפי מה שנאמר ע"י המשיב, הוא לא הוזמן לחקירה במשטרה.

19. בפניי העידו רק המבקש והמשיב.

20. למרות שהמבקש טען כי מצלמות האבטחה יכולות לתמוך בגרסתו, לא הובאה כל ראיה מהן.

21. המשיב טען שיש לו שני עדים שראו את האירוע (ירון ועדן). אך הם לא באו להעיד.

22. המבקש אישר כי לו יגיעו שני עדים אלו, הם יתמכו בגרסת המשיב, כי הם חבריו. למרות שלטענתו, 5 אנשים קפצו על המשיב בכדי להשתלט עליו (עמוד 8 ש' 1-2).

23. בנסיבות אלו, אין בידי להכריע בין גרסאות הצדדים, ולפיכך אין בידי לקבוע כי מתמלאים אצל המשיב התנאים האמורים בחוק בכדי להוציא כנגדו צו בהתאם לחוק.

24. מומלץ לצדדים להתרחק זה מזה בתקופה הקרובה ולא לדבר זה עם זה, על מנת שמתח היחסים ביניהם יירגע. סוף סוף, שניהם עובדים באותו מקום עבודה.

25. ככל שמי מהצדדים ירגיש מאויים ע"י הצד השני, עליו לפנות מיידית למשטרת ישראל.

26. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אב תשפ"א, 26 יולי 2021, בהעדר הצדדים.